

ikke have været Gjenstand for vor Bevilling. Den ærede Rigsdagsmand har havt en Fortegnelse vedrørende et af disse Fonds, nemlig Søetatens Fattigbøsse, og det er ganske rigtigt, at det er meget smaa Summer, der findes opførte; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der ogsaa ere andre, og det meget betydelige, separate Fonds under dette Ministerium f. Ex. Søværnsstyrelsens Fonds, af hvilke udredes større Understøttelser og Pensionstillæg; hvor store disse ere, er os imidlertid ubekendt, da vi ikke i Udvalget have havt nogen Fortegnelse derover. Den ærede Rigsdagsmand har ikke imødegaaet min Hovedindvending, som er hentet fra en Sammenligning med Pensionssloven. Derfor den ærede Rigsdagsmands Forslag bliver antaget, maae vi vente, at Finantsministeren til 3die Behandling stiller en Begjæring om idetmindste 20,000 Rbd. til Forbedring af de Enfers Kaar, hvis Mænd ere døde kort førend Pensionssloven udkom, og som i modsat Fald vilde have havt Udkomst til en høiere Pension. Det er det Første, vi maae være fattede paa. Dernæst maae vi ogsaa være fattede paa, at en lignende Begjæring kommer frem til Fordeel for de Fattige overhovedet. Det er smukt at tale de Fattiges Sag, jeg vilde gjerne selv gjøre det, saameget mere som jeg er fra et District, Christianshavn, hvor der er en stor Mængde fattige Mennesker, som jeg gjerne kunde ønske Understøttelse til; men jeg har hidtil anseet det for Blikt ikke at fremkomme med nogen Begjæring til Statskassen i denne Retning, men hellere at overlade det til de administrative Autoriteter, at komme dem til Hjælp, og jeg har Grund til at antage, at de paa bedste Maade og, saavidt Midlerne strække til, ville søge at varetage deres Løb.

Sunde: Naar den ærede Ordfører har sagt, at jeg ikke har modsagt hans Hovedargument, som var, at, hvis dette Forslag blev taget til Følge, maatte man vente, at Finantsministeren vilde fremkomme med Forslag om Forhøielse af Pension til de Embedsmænds Enker, hvis Mænd vare døde kort før Pensionssloven udkom, saa troer jeg virkelig ikke, at vi have Grund til at frygte dette. Jeg troer ikke, at der er mange Enker efter Em-

bedsmænd, som ikke have faaet en Understøttelse, der nogenlunde svarer til deres tidligere Stilling; at indrømme de Folk, jeg her taler for, hvad den nye Pensionsslov hjemler dem, er der aldeles ikke Tale om her. Jeg maa gjentagende erindre om, at det ikke er en Bevilling, der for Fremtiden kan have Følger, eller kan ventes gjentagen, da den hidrører fra en ny Pensionsslov, som ikke kommer igen, naar den engang er bleven til, men kun om et forbigaaende Bidrag til Folk, som ikke have deres Udkomme, ja jeg tør vel sige, ikke deres tørre Brød, eller det Allernødvendigste til Livets Opbold; det er jo kun Meningen, at komme dem til Hjælp for denne ene Gang paa en Maade, som ikke kan eller vil binde for Eftertiden, og som om saa var vil høre op af sig selv.

Marineministeren: Jeg maa beklage, at jeg tidligere har udtrykt mig saaledes, at den ærede Ordfører har misforstaaet, hvad jeg dengang fremsatte med Hensyn til den ene af de Embedsmænd, som gjentagende have været Gjenstand for Omtale, nemlig Undertøimeisteren. Det er ikke saa, at en Undertøimeister er ansat ved kongelig Resolution af 25de August 1848; men under denne Dato skete der en Omregulering af de Mænds Stilling, som ere ansatte ved Holmene, idet der udkom et Gagereglement for disse Mænd, og deri stod Undertøimeisteren opført paa den Maade, jeg anførte. Dengang var der imidlertid Ingen, som kunde komme i Betragtning til at indtræde som Undertøimeister; men Resolutionen giver som sagt et Reglement, som normerer Gagerne, og det er det samme Reglement, som er taget til Følge ved de Tillæg, som staae anført S. 53 i Anmærkningerne til Forslaget til Finantsloven.

Ordføreren: Maa jeg spørge, er der kun et Gagereglement?

Marineministeren: Ja, et Gagereglement.

Ordføreren: Er der ikke et Reglement, som bestemmer, at disse Poster skulle findes?

Marineministeren: De forskjellige Poster staae opførte paa Reglementet.

Ordføreren: Meningen er-altsaa, at